

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 6T/80/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119011346
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Špirek
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4119011346.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, zastúpený samosudcom JUDr. Dušanom Špirekom, v trestnej veci proti obžalovanému Ľ. A., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 14.12.2020, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

Ľ. A., narodený XX.XX.XXXX S. D., trvale bytom S. R., A. G. XXX/XX,

sa uznáva za vinného, že

dňa 19.10.2018 okolo 20:30 hod v Nitre na M. X. Č.. X na parkovisku pred zimným štadiónom pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol N. O. tým spôsobom, že po predchádzajúcom slovnom a fyzickom konflikte počas toho, ako N. O. vstával zo zeme, ho jedenkrát kopol do hlavy, v dôsledku čoho N. O. stratil vedomie, čím mu spôsobil posunutú zlomeninu jarmového komplexu, drobné epidurálne krvácanie s drobným ložiskom pomliaždenia mozgu v spánkovej oblasti vpravo a otras mozgu a poranenie šiesteho hlavového nervu a jeho obrnu, v dôsledku čoho došlo k vzniku zdvojeného videnia a púrazovému rozšíreniu zrenice na pravom oku, ktoré zranenia si vyžadujú dobu liečenia viac ako 6 týždňov,

t e d a

- inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,
- dopustil sa fyzicky a verejne výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona,
- prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona,

Z a t o m u u k l a d á

Podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, v zmysle zásad podľa § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona, súd z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/4/2020 zo dňa 30.01.2020, právoplatného voči obžalovanému dňa 14.02.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo ich zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, povinnosť n a h r a d i ť spôsobenú škodu poškodenému N. O., narodenému XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/X, XXX XX D., vo výške 8.299,80 eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, povinnosť n a h r a d i ť spôsobenú škodu poškodenej spoločnosti Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom podporného centra Cintorínska 5, 949 01 Nitra, IČO: 35 942 436, vo výške 689,98 eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku, súd poškodeného N. O., narodeného XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/X, XXX XX D., odkazuje so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ō v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Nitre podal dňa 23.10.2019 na Ľ. A. obžalobu 1 Pv 727/18/4403 pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona s tým, že samosudca túto preskúmal a po oboznámení sa s listinným materiálom rozhodol o nariadení hlavného pojednávania a rozsahu dokazovania.

Po nariadení hlavného pojednávania a prednesení obžaloby prokurátorom obžalovaný Ľ. A. v zmysle § 257 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku vyhlásil, že sa cíti byť nevinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu v obžalobe prokurátora 1 Pv 727/18/4403 zo dňa 23.10.2019.

Na základe vyššie uvedeného súd následne vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie, a to výsluchom obžalovaného Ľ. A., svedka - poškodeného N. O., svedka O. C., Z. A. N., Z. M. G., Z. F. G., Z. O. Š., Z. D. A., prečítaním znaleckého posudku znalca MUDr. S. A., PhD č. 108/2018 a znaleckého posudku znalca MUDr. I. Z. č. 12/2019 a následne boli prečítané listinné dôkazy.

Po vykonanom dokazovaní súd zistil nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný Ľ. A. (ďalej len „obžalovaný“) vo svojej výpovedi uviedol, že poškodeného N. O. nekopol tak, ako mu je kladené za vinu. V ten večer, keď sa skutok stal, bol na hokejovom zápase s matkou a jej priateľom, obžalovaný bol veľmi opitý a nepamätá si presne ako sa skutok stal, avšak ho mrzí, že poškodenému ublížil. Obžalovaný tiež uviedol, že poškodený mal konflikt na štadióne, niekto ho udrel, keď si obžalovaný išiel von zapáliť, strhla sa bitka a niekto mu dal päšťou do tváre, načo sa začal brániť a niekomu dal dvakrát päšťou do tváre. Následne na miesto pribehli SBS-kári a všetci sa rozutekali, vrátane obžalovaného. Obžalovaný si nebol istý, či on udrel poškodeného, preto ho navštívil v nemocnici, kde sa mu ospravedlnil a išiel domov.

Svedok - poškodený N. O. (ďalej len „poškodený“) po zložení prísahy vo svojej výpovedi uviedol, že s kamarátom - svedkom O. C. boli v inkriminovaný deň na hokejovom zápase, veľa si z toho večera nepamätá, nevie, či preto, že mal vypité, alebo to bolo následkom úrazu, ktorý utrpel. Pamätá si, že stál v skupinke 4 až 6 ľudí, keď ho niekto udrel, potom si spomína ako ho SBS-kár držal a viedol na toalety, aby sa umyl, následne si pamätá, ako ho aj potom na štadióne 2 - 3 osoby udierali, dostal asi 10 rán do tváre, následne išli pred štadión a potom sa už len prebudil v nemocnici. Následkom úrazu bolo, že svedok utrpel zlomeninu zigomatikomaximiliárneho komplexu, na čo bol operovaný a ostala mu dilatovaná zrenica, čo sa prejavuje tým, že nereaguje na osy pravého oka, má zhoršené rozmazané videnie a oko má citlivé na svetlo. Tieto následky ho obmedzujú nielen v bežnom živote, ale aj v práci. Dĺžka liečby poškodeného trvala 2 mesiace. Poškodený ďalej uviedol, že ho obžalovaný, dvaja kamaráti a matka obžalovaného navštívili v nemocnici, ospravedlnili sa mu, hovorili mu, aby obžalovanému nepriťažil, neklamal. Poškodený doplnil, že má za to, že obžalovaný sa rozbehol a utiekol, keď prišli SBS-kári nie preto, že sa bál, že od nich dostane, ale preto, že v podstate utiekol z miesta činu, že si uvedomil, že niečo zlé spravil.

Svedok O. C. (ďalej len „svedok“) po zložení prísahy vo svojej výpovedi uviedol, že s poškodeným išli na hokej, po polčase išli do bufetu, svedok sa na svoje miesto vrátil skôr a videl, ako okolo poškodeného vracajúceho sa z bufetu sa strháva bitka. Keď svedok dorazil na miesto, počul obžalovaného povedať „rád by som sa pobil, škoda, že nemám masku na prekrytie tváre“ a videl, ako SBS-kár vedie poškodeného na WC. Uviedol, že držal poškodenému veci, lebo ten išiel von, kde videl, že poškodeného pri sácaní hodili na zem a tento spadol na chrbát a keď sa išiel dvíhať zo zeme, naklonil hore hlavu a ten, čo stál nad ním, ho kopol do hlavy, z boku tváre smerom k oku. Poškodený v dôsledku toho stratil vedomie, nereagoval a ten, čo ho kopol, sa zľakol a odišiel. Na miesto privolali sanitku, tá odviezla poškodeného. Svedok sa pýtal SBS-károv, či chytili toho, čo to poškodenému urobil a uviedli, že áno, následne na miesto prišla aj polícia.

Svedok A. N. (ďalej len „svedok“) po zložení prísahy vypovedal tak, že s kolegom SBS-károm videli, ako poškodený, ktorý sa nachádzal v sektore hostí, bol od krvi a nekontrolovane sa pohyboval. Zaviedli ho na toaletu, aby sa umyl a tam prišiel obžalovaný, ktorý s poškodeným začal riešiť, že mu obťažoval priateľku. Oboch vyzvali, aby hádku ukončili, čo sa však nepodarilo dosiahnuť a preto ich vyzvali, aby opustili priestory štadióna. Vonku sa medzi nimi strhla potýčka, poškodený sa ocitol na zemi a ako vstával zo zeme, obžalovaný, s ktorým mal poškodený potýčku, ho kopol do hlavy. Svedok to videl z krátkej vzdialenosti, cca 5 metrov. Ďalej uviedol, že s kolegami poskytli poškodenému prvú pomoc, zavolali sanitku a políciu. Obžalovaný sa dal na útek, ale svedkovi kolegovia ho chytili. Tiež uviedol, že bolo viditeľné, že tak obžalovaný, ako aj poškodený boli pod vplyvom alkoholu.

Svedok M. G. (ďalej len „svedok“) po zložení prísahy vo svojej výpovedi uviedol, že počas hokejového zápasu dostal ako SBS-kár hlásenie, že je nejaký problém. Keď prišiel na miesto, jeho kolegovia priviedli zo záchoda poškodeného, lebo bol od krvi. Dostal informáciu, že poškodeného udreli, nakoľko obťažoval nejakú skupinku. Táto skupinka naďalej chcela riešiť túto situáciu, čo svedok s kolegami nechceli dovoliť, preto ich vyviedli zo štadióna von, kde hádka pokračovala. Svedok uviedol, že z malej vzdialenosti cca 1,5 m videl konkrétne sa hádať obžalovaného s poškodeným, obžalovaný udrel poškodeného a aj napriek upozorneniam, aby prestali, obžalovaný ešte udrel poškodeného, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem a videli, ako obžalovaný kopol na zemi ležiaceho poškodeného do hlavy a chcel kopnúť znova. Svedok s kolegami rázne zakročili, poškodený v tom čase už nebol pri vedomí, obžalovaný sa dal na útek a svedok s kolegom - F. G. sa pustili za ním a chytili ho a následne odovzdali polícii. Tiež uviedol, že obaja - obžalovaný a poškodený boli pod vplyvom alkoholu.

Svedok F. G. (ďalej len „svedok“) po zložení prísahy vypovedal, že spolu s kolegom SBS-károm - A. N. si všimli, že poškodený mal ústa od krvi, išli za ním, keď k nim prišiel obžalovaný, ktorý im povedal, že to on dal poškodenému na ústa za to, že obťažoval jeho frajerku. Následne zobrali poškodeného na WC, aby si umyl krv z úst, obžalovaný s poškodeným sa začali naťahovať, až ich vyviedli von zo štadióna. Vonku začala strkanica, poškodený sa ocitol na zemi a keď sa začal dvíhať, obžalovaný ho kopol do tváre. V tom okamihu ako to zbadali, s kolegom - svedkom M. G. sa rozbehli za ním, nakoľko sa dal na útek, chytili ho a odovzdali policajtom. Svedok si bol istý, že ten, kto poškodeného udrel do tváre, neskôr ho aj kopol do hlavy a následne sa pokúsil utiecť, bola tá istá osoba, a to obžalovaný. Všimol si, že obžalovaný aj poškodený boli pod vplyvom alkoholu.

Svedok O. Š. (ďalej len „svedok“) po zložení prísahy vo svojej výpovedi uviedol, že s priateľkou - D. A. a jej synom - obžalovaným išli na hokej, na ktorom videl, ako sa poškodený s niekým, ktorý mu dal ranu do nosa, handrkujú, na miesto prišli SBS-kári a ťahali ho von. Obžalovaný bol s nimi, sem-tam si niekde odbehol. Na konci hokeja sa dohodli, že pôjdu skôr von a obžalovaný ich počká vonku. Kým vonku fajčili, strhla sa tam bitka, volali obžalovaného, ten im však nedvíhal a tak išli domov. Uviedol, že videl obžalovaného, že bol v hlúčiku ľudí, kde bola bitka, že aj on utekal z miesta bitky, ale nevidel, že by bol dal ranu poškodenému.

Svedkyňa D. A. (ďalej len „svedkyňa“) po zložení prísahy vypovedala, že išla na hokej so svojim synom a priateľom - O. Š.. Obžalovaný bol striedavo s nimi a so svojimi kamarátmi. Neďaleko od nich si všimla, že sa strhla bitka, SBS-kári niekoho zobrali von. K nim prišiel obžalovaný, pozerali spolu ďalej hokej a pred koncom im obžalovaný povedal, že si ide zapáliť, že ich počká dole a že spolu pôjdu domov. Keď boli pred štadiónom, videla obžalovaného ako fajčí pri dverách a že vonku je bitka. Obžalovaný bol celý čas pri nich a nezapájal sa do bitky. Keď vybehli SBS-kári, všetci vrátane obžalovaného sa rozbehli preč

a SBS-kári chytili obžalovaného. Neskôr svedkyňa s obžalovaným išli do nemocnice za poškodeným, chceli sa ho spýtať ako s celou vecou súvisí obžalovaný, poškodený sa im sám ospravedlňoval, že sa incident stal, že obžalovaného vidí prvýkrát a že nevie kto ho udieral.

Zo znaleckého posudku č. 108/2018 zo dňa 21.11.2018 znalca MUDr. S. A., PhD vyplýva, že poškodenému bola spôsobená posunutá zlomenina jarmového komplexu s dvojitým videním, ktorá si vyžadovala operáciu resp. napravenie zlomeniny. Poškodenému aj po operácii pretrvávalo dvojité videnie a ambulantne chodil na rehabilitáciu pre poruchu pohyblivosti pravej očnej gule. Na základe vyšetrenia vykonaného po uplynutí 7 týždňov po úraze bolo u poškodeného zistené pretrvávajúce dvojité videnie s nemožnosťou pohybu pravého oka do oboch strán, preukázalo sa aj poranenie okohybných svalov pravého oka. Poškodený tiež utrpel aj drobné epidurálne krvácanie s epidurálnym ložiskom pomliaždenia mozgu v spánkovej oblasti vpravo a taktiež utrpel otras mozgu. Zlomenina a zranenia, ktoré poškodený utrpel, vznikli s najväčšou pravdepodobnosťou úderom silného predmetu, kedy išlo o silné násilie, ktoré smerovalo do oblasti jarmovej (lícnej) a pravej spánkovej. Poranenia vznikli s najväčšou pravdepodobnosťou aktívnym násilím, úderom tupého predmetu, mohlo ísť o pášť zatvorenej ruky, pričom vzhľadom na intenzitu násilia a rozsah poranenia mohol byť poškodený kopnutý do pravej jarmovej (lícnej) oblasti. Poškodený nemal v uvedenej oblasti žiadne poranenia so známkami pasívneho násilia, čo vylučuje vznik poranení pri páde. Poranenia poškodeného si vyžiadali dlhú dobu liečenia (dlhšiu ako 42 dní), doba liečenia, PN ako aj obmedzení v bežnom spôsobe života je dlhšia ako 6 týždňov. Poškodený do 5 týždňov od úrazu mal bolesti pri hryzení a nemohol hrýzť tvrdú potravu ale len mäkkú a kašovitú, až do 7 týždňov po úraze, kedy bol vyšetrený znalcom, mal dvojité videnie, musel prispôbovať hlavu pri pohľadoch do strán, toto ho obmedzovalo v reakciách na okolie, v čítaní, práci s počítačom a predpokladá sa strata práce poškodeného ako operátora.

Zo znaleckého posudku č. 12/2019 zo dňa 25.04.2019 znalca MUDr. I. Z. vyplýva, že v prípade poškodeného ide o poranenie šiesteho hlavového nervu - nervus abducens, videnie viazne pri pohľade doprava. V prípade takéhoto typu poranenia vzniká pri pohľade doprava dvojité videnie, ktoré sa zväčšuje čím viac poškodený hľadí vpravo. Diagnóza parézy nervus abducens bola potvrdená aj na základe neurologického vyšetrenia. Príčinou obŕn okohybných nervov sú úrazy hlavy a mozgu. V zmysle predmetného znaleckého posudku taktiež v dôsledku parézy šiesteho hlavového nervu u poškodeného nastalo poranenie oka, ktoré možno charakterizovať ako vážne, konkrétne išlo o poruchu zdravia trvajúcu dlhší čas. Vzhľadom na rušivé dvojité videnie a potrebu kompenzačného postavenia hlavy poškodený nemôže vykonávať prácu, kde je potrebná 100 %-ná zraková ostrosť a binokulárne videnie, t. j. šofér z povolania. V čase znaleckého skúmania u poškodeného pretrváva dvojenie menšieho rozsahu, zranenie nie je úplne vyliečené, pretrváva širšia zrenica na pravom oku, v dôsledku čoho poškodený môže pociťovať oslnenie, svetloplachosť a zhoršené zaostrovanie.

Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi:

Zo správy o dychovej skúške vyplýva, že obžalovaný L. A. mal dňa 19.10.2018 o 21:02:47 nameranú hodnotu 0,91 mg/L objemového alkoholu v krvi.

Zo správy o dychovej skúške vyplýva, že poškodený N. O. mal dňa 19.10.2018 o 21:46:02 nameranú hodnotu 0,74 mg/L objemového alkoholu v krvi.

Z vyčíslenia liečebných nákladov Dôvera zdravotnej poisťovne, a.s. zo dňa 15.07.2019 vyplýva, že liečebné náklady poškodeného N. O. predstavujú sumu 689,98 eura.

Z výpisu z Centrálnaj evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný L. A. má evidované 3 priestupky, z toho jeden za zahaľovanie tváre počas športového podujatia a ďalší za hodenie dverí do priestorov športového ihriska.

Z odpisu Registra trestov Generálnej prokuratúry SR obžalovaného L. A. vyplýva, že obžalovaný bol jedenkrát trestne stíhaný a odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra č. k. 5T/4/2020 zo dňa 30.01.2020, právoplatným voči obžalovanému dňa 14.02.2020.

Z Lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia týkajúceho sa poškodeného N. O. zo dňa 12.05.2020 vyplýva, že bolestné, ktoré mu bolo priznané, bolo ohodnotené počtom bodov 35 a sťaženie spoločenského uplatnenia bolo ohodnotené počtom bodov 400.

Zo žiadosti poškodeného zo dňa 29.09.2020 vyplýva, že žiadal opravu obodovania úrazu z nesprávne označených 435 bodov na 670 bodov.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Nitra č. k. 5T/4/2020-471 zo dňa 30.01.2020, právoplatného voči obžalovanému dňa 14.02.2020 vyplýva, že obžalovaný bol pre spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) a odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona odsúdený tak, že mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, pričom výkon uloženého trestu mu bol podmienene odložený s určením skúšobnej doby 1 (jeden) rok.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil relevantný listinný materiál a po zhodnotení všetkých dôkazov získaných zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd alebo orgány činné v trestnom konaní, všetky vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti, a to na základe starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 2 odsek 12 Trestného poriadku. Na základe takto vykonaného rozsiahleho dokazovania súd zistil, že obžalovaný sa dopustil skutku uvedeného v skutkovej vete tohto rozsudku, keď dňa 19.10.2018 na parkovisku pred zimným štadiónom pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol poškodeného tým spôsobom, že po predchádzajúcom slovnom a fyzickom konflikte počas toho, ako poškodený vstával zo zeme, ho kopol do hlavy, v dôsledku čoho poškodený stratil vedomie a utrpel v dôsledku takéhoto útoku obžalovaného posunutú zlomeninu jarmového komplexu, drobné epidurálne krvácanie s drobným ložiskom pomliaždenia mozgu v spánkovej oblasti vpravo, otras mozgu a poranenie šiesteho hlavového nervu a jeho obrnu, v dôsledku čoho došlo k vzniku zdvojeného videnia a poúrazovému rozšíreniu zrenice na pravom oku, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia viac ako 6 týždňov.

Podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, prečinu ublíženia na zdraví sa dopustí ten, kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví. Pritom podľa § 123 odsek 3 písmeno i) Trestného zákona ťažkou ujmu na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie porucha zdravia trvajúca dlhší čas. V zmysle § 123 odsek 4 Trestného zákona poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely tohto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného. V prípade ublíženia na zdraví v zmysle § 155 odsek 1 trestného zákona ide o ustanovenie, ktoré postihuje závažnejšiu formu ublíženia na zdraví z hľadiska následku, tzv. ťažkú ujmu na zdraví, pričom individuálnym objektom, ktorý je chránený týmto ustanovením zákona, je ľudské zdravie, konkrétne všetky funkcie ľudského tela a jeho orgánov, ktoré sú potrebné na riadnu činnosť človeka. Predmetom útoku je živé telo človeka. Objektívnu stránku naplní ten, kto inému spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, ktorou sa rozumie vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktoré je taxatívne vymedzené v § 123 odsek 3 písmeno a) až písmeno i) Trestného zákona. V dotknutom prípade došlo konaním obžalovaného k spôsobeniu poruchy zdravia poškodeného trvajúcej dlhší čas. Subjektom - páchatelom tohto trestného činu môže byť ktokoľvek a keď ide o subjektívnu stránku, konanie páchatela si vyžaduje úmyselné zavinenie. V zmysle citovaného ustanovenia, podmienkami takéhoto ublíženia na zdraví sú spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví, objektívna nutnosť liečenia, prípadne aj pracovnej neschopnosti v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých bol závažne ovplyvňovaný obvyklý spôsob života poškodeného.

Podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, prečinu výtržníctva sa dopustí ten, kto slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom, sa dopustí hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného. Trestný čin je spáchaný v zmysle § 122 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona verejne, ak je spáchaný pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami. Miestom prístupnom verejnosti sa rozumie každé miesto, na ktoré má prístup široký okruh individuálne neurčených ľudí a kde sa tiež spravidla zdržiava viac ľudí. Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane pokojného občianskeho spolunažívania a verejného poriadku, ale taktiež život, zdravie, česť a majetok. Objektívna stránka spočíva v konaní páchatela, ktorý sa slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti

prístupnom, dopustí hrubej neslušnosti alebo výtržnosti, v konkrétnom prípade tým, že napadne iného. Kľúčovým znakom tohto trestného činu je, že čin je resp. bol spáchaný verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom. Subjektom trestného činu môže byť ktokoľvek a z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

V predmetnom prípade bolo nepochybne preukázané, že zo strany obžalovaného došlo k spáchaniu skutku uvedeného v skutkovej vete rozsudku. K zraneniam poškodeného došlo na parkovisku pred zimným štadiónom v Nitre na základe výtržnickeho konania obžalovaného, kedy potom, ako mali obžalovaný s poškodeným, obaja pod vplyvom alkoholu, slovný a fyzický konflikt, napadol obžalovaný poškodeného tým spôsobom, že počas toho, ako sa poškodený pokúšal vstať zo zeme, ho obžalovaný kopol do hlavy, v dôsledku čoho poškodený stratil vedomie a utrpel ťažkú ujmu na zdraví. To, že obžalovaný fyzicky napadol poškodeného a spôsobil mu vyššie popísané poranenia a zdravotné následky, preukázateľne vyplynulo z výpovedí viacerých svedkov, poškodeného a taktiež zo znaleckého dokazovania. Súd obranu obžalovaného spočívajúcu v tvrdení, podľa ktorého potom, ako sa pred štadiónom strhla bitka, sa bránil a niekomu dal dvakrát päšťou do tváre, nevie komu, ale že poškodeného nekopol tak, ako je mu kladené za vinu, vyhodnotil ako účelovú. Súd tejto obrane neuveril z viacerých dôvodov. Jednak preto, že v jednej chvíli sám obžalovaný priznal, že bol veľmi opitý, nepamätal si priebeh udalostí, priznáva, že niekomu dal päšťou do tváre, dokonca pripustil, že možno on ublížil poškodenému, preto ho aj navštívil v nemocnici a v inej chvíli tvrdí, že neublížil obžalovanému tak, ako mu to je kladené za vinu. Súd má za to, že takáto obrana obžalovaného je nielen zmätočná a nekonzistentná, ale predovšetkým nasvedčuje tomu, že je len účelovo motivovaná snahou vyhnúť sa odsúdeniu. Taktiež výpoveď matky obžalovaného - svedkyne D. A. svedčí o jej snahe chrániť svojho syna, navyše jej výpoveď sa ukázala ako účelová, a bola vyvrátená svedeckými výpoveďami svedkov A. N., M. G. V. F. G., ktorí bez akéhokoľvek zaváhania zhodne vypovedali o tom, že videli, že práve obžalovaný kopol na zemi ležiaceho poškodeného do hlavy, že po ich príchode sa z miesta pokúsil utiecť a potom, ako sa rozbehol, ho chytili. Výpoveď tejto svedkyne je vyvrátená taktiež výpoveďou svedka druha O. Š., ktorý uviedol, že obžalovaný bol pred štadiónom v hlúčkiku ľudí, kde bola bitka, pričom svedkyňa tvrdila, že stál pri nich, dokonca bola vyvrátená priznaním samotného obžalovaného, ktorý potvrdil, že bol účastníkom bitky na parkovisku štadióna. Všetci títo svedkovia spolu s obžalovaným potvrdili, že obžalovaný bol účastníkom bitky, výpovede svedkov dokonca za útočníka spôsobiacieho zranenia poškodenému označili konkrétne obžalovaného, avšak svedkyňa tvrdila, že videla obžalovaného, že bol celý čas pri nich a nezapájal sa do bitky. Jej výpoveď ani priestorovo ani časovo nezapadá do výpovede ostatných svedkov, ktorý nezávisle od seba a zhodne uvádzali to, kde a kedy sa obžalovaný nachádzal a čo robil. Výpoveď svedkyne preto pre súd nie je vierohodná.

Vinu obžalovaného hodnoverným spôsobom preukazujú predovšetkým výpovede očitých svedkov, v prvom rade A. N. V. F. G., ktorí zhodne opísali, ako potom, ako sa v štadióne strhla bitka, viedli poškodeného na toalety aby sa umyl, lebo bol od krvi, nakoľko dostal od niekoho údery. Obaja svedkovia presne opísali, ako tam za poškodeným prišiel obžalovaný, ktorý chcel pokračovať v násilnom riešení konfliktu s poškodeným. Vyššie uvedení svedkovia aj so svedkom M. totožne uviedli, že obžalovaného a poškodeného vyviedli von pred štadión, nakoľko nechceli prestať v ich vzájomnom konflikte. Podľa výpovede týchto svedkov sa na parkovisku pred štadiónom medzi obžalovaným a poškodeným strhla bitka, ktorá vyústila do toho, že obžalovaný kopol do hlavy na zemi ležiaceho poškodeného, ktorý v dôsledku toho upadol do bezvedomia, obžalovaný sa pokúsil o útek, avšak svedkovia ho chytili a odovzdali polícii. Uvedení svedkovia jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností označili za útočníka, ktorý takto kopol poškodeného, práve obžalovaného a totožne uviedli, že to bol taktiež obžalovaný, kto mal konflikt s poškodeným už aj v priestoroch štadióna. Svedok M. G. dokonca opísal, ako videl, že obžalovaný spôsobil poškodenému úder, ktorý predchádzal pádu poškodeného na zem a následnému kopnutiu do hlavy. Všetky tieto skutočnosti pritom vypovedali svedkovia nezávisle od seba, totožne a zhodne, čo nepochybne presvedčilo súd o pravdivosti ich výpovedí. Na tomto mieste súd podotýka, že v prípade svedkov A. N., F. G. V. M. G. ide o svedkov, ktorý v čase skutku boli pracovníkmi zabezpečujúcimi bezpečnosť a poriadok v čase a mieste konania hokejového zápasu na zimnom štadióne, ani obžalovaného a ani poškodeného nepoznali, boli bez akéhokoľvek pomeru k jednému z nich, teda v ich výpovediach absentuje akýkoľvek motív uvádzať nepravdivé tvrdenia týkajúce sa predmetného skutku, či už v neprospech alebo v prospech obžalovaného či poškodeného. Naopak je to však v prípade svedkyne D. A., ktorej evidentným motívom je snaha chrániť svojho syna - obžalovaného a podľa toho prispôbovať svoju výpoveď, ktorá je preukázateľne vyvrátená ostatnými spomínanými svedeckými výpoveďami a ako už bolo povedané, aj výpoveďou samotného obžalovaného. Svedok

O. C. totožne ako vyššie uvedení svedkovia opísal útok na poškodeného, kopnutie do hlavy a útek z miesta činu, navyše tento svedok v priestoroch štadióna zreteľne počul obžalovaného vysloviť vetu „rád by som sa pobil, škoda, že nemám masku na prekrytie tváre“. Výpoveď svedka O. C. a tiež ostatných svedkov podčiarkuje aj skutočnosť, že obžalovaný je osobou, ktorej nie sú konflikty a výtržnosti cudzie. Súdu neušlo pozornosti, že v tejto trestnej veci, bolo obžalovanému doručené uznesenie o vznesení obvinenia dňa 06.05.2019, s tým, že sťažnosť proti uzneseniu bola zamietnutá prokurátorom 21.06.2019 a aj napriek tomuto, že je trestne stíhaný, sa dňa 25.08.2019 (približne dva mesiace) dopustil ďalšej násilnej trestnej činnosti s obdobným motívom čo potvrdzuje skutočnosť, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Nitra č. k. 5T/4/2020 zo dňa 30.01.2020, odsúdený na trest odňatia slobody podmienčne na 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 roka do 31.01.2021 za spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) a odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona. Obžalovaný sa dokonca v minulosti dopustil priestupkov súvisiacich s účasťou na športových podujatiach, čo potvrdzuje výpis z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, podľa ktorého sa obžalovaný dopustil priestupku za zahaľovanie tváre počas športového podujatia a taktiež za hodenie dverí do priestorov športového ihriska. Všetky uvedené predchádzajúce skutky svedčia o jeho precedentnom protispoločenskom a konfliktnom správaní. Jednotlivé výpovede svedkov do seba zapadajú a predstavujú logický a spoľahlivo preukázaný obraz o tom, ako sa obžalovaný dopustil skutku kladeného mu za vinu.

Okrem početných svedeckých výpovedí usvedčuje obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v skutkovej vete rozsudku aj skutočnosť, že on a jeho matka navštívili poškodeného v nemocnici. Podľa slov obžalovaného z dôvodu, že si nebol istý, či on udrrel poškodeného, preto ho navštívil v nemocnici, kde sa mu ospravedlnil. Toto potvrdil aj samotný poškodený, keď uviedol, že sa mu obžalovaný v nemocnici ospravedlnil a matka obžalovaného ho prosila, aby obžalovanému nepríťažil. Matka obžalovaného síce tvrdila, že poškodeného navštívili v nemocnici, aby zistili čo má s celým skutkom obžalovaný spoločné, čo je podľa názoru súdu nielen absurdné, ale v dôsledku uvedeného konania matky obžalovaného badať snahu o zisťovanie toho, čo si poškodený zo skutku pamätá, ale predovšetkým jej snahu o ovplyvňovanie poškodeného. Poškodený navyše uviedol, že v nemocnici mu obžalovaný s jeho matkou povedali, že chytil za zadok nejakú ženu, za čo sa im on mal ospravedlniť, čo si on nepamätal. Podľa výpovede svedka A. N. je evidentné, že išlo o priateľku poškodeného nakoľko svedok vo svojej výpovedi uviedol, že keď bol s poškodeným pred toaletami, prišiel k nim obžalovaný a riešil to, že mu poškodený obťažoval priateľku. Uvedené bez akýchkoľvek pochybností nasvedčuje tomu, že práve obžalovaný bol ten, kto s poškodeným mal konflikt, ktorý obžalovaný udržiaval a ktorý si vyžiadaval ich vyvedenie na parkovisko zimného štadiónu, kde poškodenému spôsobil ťažké zranenia a dopustil sa skutku uvedeného v skutkovej vete rozsudku. Pravdivosť výpovede poškodeného potvrdzuje nielen svedecká výpoveď svedka A. N., ale taktiež skutočnosť, že poškodený sa nesnažil nasilu označiť obžalovaného ako útočníka, pravdivo uviedol, že nemá vedomosť o tom, kto mu zranenia spôsobil kopnutím do hlavy, avšak opísal návštevu obžalovaného v nemocnici a v kontexte súvislosti s priateľkou obžalovaného, ktorú mal poškodený obťažovať, sa táto výpoveď javí ako dôveryhodná a pravdivá. Navyše výpoveď poškodeného a výpoveď svedka A. N. uvádzajú skutok do súvislostí, preukazujú dôvod, pre ktorý konflikt medzi obžalovaným a poškodeným vznikol na štadióne a pokračoval vonku na parkovisku a ktoré usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného.

Súd dáva taktiež do pozornosti, že obžalovaný v skutočnosti spáchanie skutku spočiatku síce poprel a vyhlásil, že je nevinný z jeho spáchania, avšak vo svojej výpovedi už uviedol, že je možné, že on napadol poškodeného, avšak si to z dôvodu opitosti nepamätá, navyše ho navštívil v nemocnici, aby sa mu ospravedlnil. Tieto skutočnosti potvrdené zhodnými, usvedčujúcimi a nezávislými očitými svedeckými výpoveďami jednoznačne usvedčujúcimi obžalovaného a závermi znaleckých posudkov predstavujú jediný logický záver súdu, a to odsúdenie obžalovaného zo spáchania skutku. Na tomto závere nemení nič ani snaha svedkyne D. A. o ochranu obžalovaného uvádzaním nepravdivých a pravdu skresľujúcich tvrdení.

Výpovede svedkov sú potvrdené taktiež vykonaným znaleckým dokazovaním, podľa ktorého poškodený utrpel ťažkú ujmu na zdraví, konkrétne poškodený utrpel zlomeninu jarmového komplexu, ktorá si vyžadovala operáciu resp. napravenie zlomeniny, pretrvávajúce dvojité videnie s nemožnosťou pohybu pravého oka do oboch strán, poranenie okohybných svalov pravého oka, drobné epidurálne krvácanie s epidurálnym ložiskom pomliaždenia mozgu v spánkovej oblasti vpravo a otras mozgu. U poškodeného išlo o poranenie šiesteho hlavového nervu, v prípade takéhoto typu poranenia vzniká pri pohľade

doprava dvojité videnie, ktoré sa zväzňuje čím viac poškodený hľadí vpravo. V zmysle znaleckých posudkov tieto zranenia vznikli s najväčšou pravdepodobnosťou úderom silného tupého predmetu, aktívnym násilím, ktoré sa mohlo prejavovať tak, že poškodený mohol byť kopnutý do pravej jarmovej (lícnej) oblasti, pričom poškodený nemal v uvedenej oblasti žiadne poranenia so známami pasívneho násillia, čo vylučuje vznik poranení pri páde. V dôsledku parézy šiesteho hlavového nervu u poškodeného nastalo poranenie oka, ktoré možno charakterizovať ako vážne, konkrétne išlo o poruchu zdravia trvajúcu dlhší čas. Poranenia poškodeného si vyžiadali dlhú dobu liečenia (dlhšiu ako 42 dní), doba liečenia, PN ako aj obmedzenie v bežnom spôsobe života bolo dlhšie ako 6 týždňov, až do 7 týždňov po úraze mal poškodený dvojité videnie, musel prispôbovať hlavu pri pohľadoch do strán, toto ho obmedzovalo v reakciách na okolie, v čítaní, práci s počítačom. Znaleckým dokazovaním bolo taktiež preukázané, že poškodený nemôže vykonávať prácu, kde je potrebná 100 %-ná zraková ostrosť a binokulárne videnie, t. j. šofér z povolenia.

Súd zhodnotil dôkazy tak jednotlivo, ako i súhrnne a hoci obžalovaný poprel, že by sa dopustil zločinu ublíženia na zdraví a prečinu výtržníctva, z vykonaného dokazovania, predovšetkým z výpovedí svedkov a znaleckého dokazovania, mal za preukázané, že dňa 19.10.2018 na zimnom štadióne v Nitre mali obžalovaný s poškodeným slovný a fyzický konflikt, ktorý viedol k tomu, že pracovníkmi bezpečnostnej služby - svedkami A. N., M. G. V. F. G. boli obaja vyvedení na parkovisko zimného štadióna. Tak obžalovaný ako aj poškodený na parkovisku pokračovali v konflikte, keď sa poškodený v dôsledku úderu ocitol ležiac na zemi a keď chcel vstať, obžalovaný ho v tom momente kopol do hlavy - do tvárovej časti, v dôsledku čoho poškodený upadol do bezvedomia a zo zeme už nevstal. Obžalovaný sa po tomto útoku dal na útek, avšak svedkovia M. G. V. F. G. ho chytili a privolali políciu, ktorej obžalovaného odovzdali. Obžalovaný svojim konaním spôsobil poškodenému posunutú zlomeninu jarmového komplexu, drobné epidurálne krvácanie s drobným ložiskom pomliaždenia mozgu v spánkovej oblasti vpravo, otras mozgu a poranenie šiesteho hlavového nervu a jeho obrnu, v dôsledku čoho došlo k vzniku zdvojeného videnia a poúrazovému rozšíreniu zrenice na pravom oku, ktoré zranenia si vyžiadalo dobu liečenia viac ako 6 týždňov. Hoci obžalovaný priamo nepriznal spáchanie skutku, z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že sa dopustil skutku vyššie popísaným spôsobom, ktorým poškodenému spôsobil závažné zranenia, ktorých následky sa v živote poškodeného prejavujú aj v súčasnosti.

Vykonaným dokazovaním súd teda dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil prečinu výtržníctva, keď sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom dopustil výtržnosti tým, že na zimnom štadióne v Nitre napadol poškodeného. Tohto prečinu sa dopustil v jednočinnom súbehu so zločinom ublíženia na zdraví tým, že poškodenému spôsobil ťažkú ujmu na zdraví - posunutú zlomeninu jarmového komplexu, drobné epidurálne krvácanie s drobným ložiskom pomliaždenia mozgu v spánkovej oblasti vpravo, otras mozgu a poranenie šiesteho hlavového nervu a jeho obrnu. Pre naplnenie skutkovej podstaty týchto trestných činov sa vyžadovalo úmyselné konanie v zmysle ustanovenia § 15 Trestného zákona, pričom v danom prípade vzhľadom na to, že útok obžalovaného smeroval na hlavu poškodeného, ktorý bol bezbranný a dvíhal sa zo zeme, ako aj na intenzitu útoku zo strany obžalovaného, konkrétne intenzitu kopnutia, v dôsledku ktorého došlo k vzniku vyššie spomenutých zranení, je nepochybné, že úmysel obžalovaného smeroval k ublíženiu na zdraví poškodeného. Súd preto konanie obžalovaného tak, ako po stránke subjektívnej, ako i po stránke objektívnej kvalifikoval ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Po zhodnotení predmetnej dôkaznej situácie a po následnom ustálení otázky skutkového stavu, viny obžalovaného a po právnej kvalifikácii jeho konania, súd pristúpil k úvahám o možnom trestnoprávnom postihu obžalovaného, podľa § 34 odsek 1, 2, 3 a 4 Trestného zákona.

Zo zákonom stanovených zásad pre ukládanie trestov vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a v takej výmere, ako ustanovuje Trestný zákon, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu v prípade obžalovaného súd okrem vyššie uvedeného vychádzal v prvom rade z trestnej sadzby určenej pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, ktorý umožňuje za tento trestný čin uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 4 až 10 rokov. Pri ukladaní

trestu, vychádzajúc z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, súd prihliadal na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, na okolnosti, za akých došlo k spáchaniu trestného činu, na účel trestu, ako i na možnosti nápravy obžalovaného. Podľa § 38 odsek 2 a odsek 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností a v prípade, že prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. U obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, zato bola zistená priťažujúca okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, v zmysle ktorej obžalovaný spáchal viac trestných činov. Obžalovaný sa jedným konaním dopustil dvoch trestných činov, preto u neho prichádzala do úvahy aplikácia § 41 odsek 1 a odsek 2 Trestného zákona upravujúceho zásady pre ukladanie úhrnného a súhrnného trestu. Podľa týchto zákonných ustanovení ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, pričom ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Nakoľko súd odsudzoval obžalovaného za spáchanie trestného činu, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin trestný rozkaz Okresného súdu Nitra č. k. 5T/4/2020-471 zo dňa 30.01.2020, právoplatný voči obžalovanému dňa 14.02.2020, ktorým bol obžalovaný odsúdený pre spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) a odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona), riadiac sa ustanovením § 42 odsek 1 Trestného zákona, uložil mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Súd riadiac sa nielen vyššie uvedenými úvahami, ale taktiež zvážením všetkých relevantných okolností, prihliadnuc na spôsob počinania obžalovaného a jeho následok, motív a zavinenie /vo forme priameho úmyslu/, prihliadnuc tiež na osobu obžalovaného, na jeho doterajší spôsob života, na existenciu predchádzajúceho odsúdenia, ako i na jeho pomery a možnosti nápravy s tým, že súhrn vyššie uvedených okolností a faktorov viedol súd k presvedčeniu, že v danom konkrétnom prípade je potrebné na obžalovaného pôsobiť nepodmienečným súhrnným trestom odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov, t.j. na samej spodnej zákonnej upravenej hranici.

Obžalovaného súd v zmysle ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Zároveň, keďže súd podľa zásad uvedených v ustanovení § 42 odsek 2 Trestného zákona ukladal obžalovanému súhrnný trest, zrušil výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/4/2020 zo dňa 30.01.2020, právoplatným voči obžalovanému dňa 14.02.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo ich zrušením, stratili podklad.

Pokiaľ ide o náhradu škody, súd podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, uložil obžalovanému povinnosť nahraďiť spôsobenú škodu poškodenému N. O., nakoľko tento si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody a to za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia. Podľa lekárskeho posudku za zranenia, ktoré poškodený utrpel, je podľa zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, bodové vyjadrenie odškodnenia za bolesť 35 bodov, čo s prihliadnutím na hodnotu jedného bodu v r. 2018, t.j. 19,08 eura, činí 667,80 eura a bodové vyjadrenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia 400 bodov, čo s prihliadnutím na hodnotu jedného bodu v tom istom roku, t.j. 19,08 eura, činí 7.632,00 eur. Poškodenému bol v tejto súvislosti priznaný celkový nárok na náhradu škody vo výške 8.299,80 eura. Pretože poškodený si uplatnil nárok za bolestné vo vyššom bodovom ohodnotení (670 bodov), ako bolo ustálené na základe lekárskeho posudku (435 bodov), bola mu priznaná náhrada škody v rozsahu 8.299,80 eura a so zvyškom nároku bol v súlade s ustanovením § 288 odsek 2 Trestného poriadku odkázaný na civilný proces.

V prípravnom konaní bol riadne a včas uplatnený nárok na náhradu nákladov, ktoré vynaložila na liečbu svojho poistenca - poškodeného N. O. Dôvera zdravotná poisťovňa a.s.. Na základe listinných dôkazov, ktoré poškodená strana v súvislosti s nákladmi liečenia predložila, súd postupoval podľa ustanovenia §

287 odsek 1 Trestného poriadku a obžalovaného zaviazal k náhrade týchto nákladov v rozsahu 689,98 eura, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje súd uložený trest za účelom ochrany spoločnosti, nápravy obžalovaného a z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie za primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.